

“La espiritualidad mariana está al servicio del Evangelio: revela su sencillez. El afecto por María de Nazaret nos hace, junto con ella, discípulos de Jesús, nos educa a volver a Él, a meditar y a relacionar los acontecimientos de la vida en los que el Resucitado continúa a visitarnos y llamarnos”.

(Papa León XIV)

Campanya Ningú Sense Llar 2025

“SENSE LLAR, PERÒ AMB ESPERANÇA”

La Campanya “Ningú Sense Llar” 2025 de Càritas, sota el lema “Sense llar, però amb somnis”, té com a objectiu principal que tota persona i família pugui gaudir d’una llar digna, adequada, permanent i en pau. La campanya d’enguany es centra en el camí interior de les persones en situació de sense llar, en els seus somnis, la seva dignitat, la seva memòria, la seva tendresa i la seva esperança, que persisteixen malgrat haver perdut tot el demés.

La campanya emfatitza la **força dels vincles i les relacions humanes** com un motor essencial per a la inclusió i la recuperació. Reconeix que ningú no hauria de recórrer sol el difícil camí del sensellarisme, i que la companyia, el suport mutu i els espais de trobada són fonamentals perquè les persones puguin reconstruir el seu projecte vital. Càritas, juntament amb altres entitats com Red Faciam, XAPSLI i Bestebi, acompanya aquestes persones perquè recuperin els seus drets i l’esperança a través de relacions que els permetin vincular-se i formar part de la comunitat.

Busca **sensibilitzar** la societat i les administracions sobre la realitat de les persones sense llar, convidant a una mirada de dignitat i drets humans. També té un component de **denúncia**, qüestionant el model socioeconòmic actual que genera descart i

expulsions. A les persones sense llar els falta un sostre i una llar, però tenen una vida, una història, emocions, necessitats i, sobretot, somnis i metes, com qualsevol altra persona.

El fenomen de les **persones sense llar** és una realitat complexa que va més enllà de dormir al carrer, abastant també aquelles persones que viuen en condicions d’habitatge precàries o insegures. A Menorca, aquesta problemàtica es veu agreujada per factors estructurals com la **pressió dels preus de l’habitatge** i la dificultat per accedir a un lloguer. A més, l’estacionalitat

laboral d’una illa turística incrementa la vulnerabilitat residencial de moltes persones.

Des de **Càritas Diocesana de Menorca** abordam aquesta realitat mitjançant diversos programes d’acompanyament i sensibilització, gestionam **pisos socials** a Ciutadella i Maó, que el 2024 estaven al màxim de la seva capacitat. Durant aquest any el programa va atendre 27 persones als pisos socials. A més de concedir ajudes per al lloguer i subministraments. El 2024 s’han gestionat 49.000 € en ajudes d’aquest tipus.

A través del **Projecte d’Acompanyament en Drets Socials Bàsics**, el 2024, el **27,2% de les demandes** ateses es van relacionar amb l’habitatge. Aquest programa també inclou l’atenció i acompanyament específic a persones sense llar, amb serveis bàsics com la higiene personal i la bugaderia a Maó i Ciutadella.

Sensibilització: Càritas Menorca participa activament en la campanya anual “Ningú Sense Llar” per conscienciar la societat sobre el dret a un habitatge digne. A la Memòria de 2024, Càritas Menorca assenyalava que 35 de les llars acompanyades es troba en situació de “SENSE LLAR”. Des de Càritas continuem interpel·lant les administracions per garantir el dret a l’habitatge digne.

Càritas Diocesana de Menorca

Reforma de l'Estatut de la Cúria Diocesana

Dia 21 d’octubre es va fer pública la reforma de l’Estatut de la Cúria Diocesana. La Cúria Diocesana és un instrument al servei del Bisbe en la seva tasca de guiar i governar pastoralment la Diòcesi. La seva finalitat és fomentar la comunió i impulsar la missió dins de l’Església diocesana.

Tenint en compte el parer de les parròquies, comunitats i dels consells presbiteral, de pastoral i episcopal, dia 8 d’agost es van reunir els fins ara delegats d’àrees pastorals, per tal de fer una proposta d’un nou organigrama de la Cúria diocesana en la seva secció pastoral.

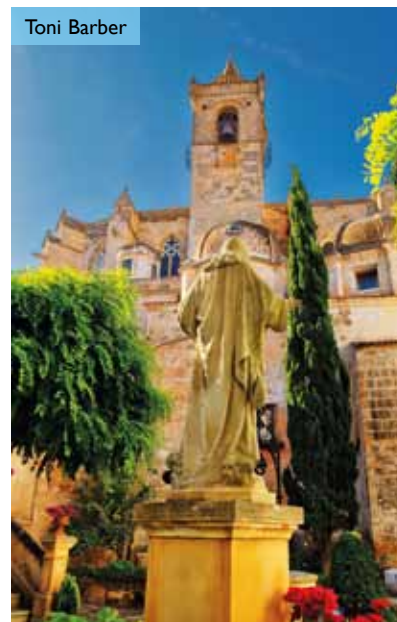
S’han impulsat diferents canvis en la secció pastoral com la supressió de les quatre àrees pastorals existents, i els secretariats passen a

convertir-se en delegacions. Quant a les competències de cadascuna de les Delegacions, són les mateixes corresponents als fins ara Secretariats. El vicari general exercirà a la vegada de vicari de pastoral, coordinant totes les delegacions i procurant el treball conjunt de les mateixes.

El principal objectiu d’aquesta reforma és implementar la sinodalitat en tots els àmbits de la pastoral diocesana i orientar tots els esforços de la pastoral en la missió de ser una Església evangelitzadora. **Podeu llegir la informació de les noves delegacions i els seus delegats a la pàgina web del Bisbat de Menorca:**

Toni Barber

la paraula de Déu

(c)

Diumenge XXX de Durant l'Any

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

35, 15b-17.20-22a

El Senyor fa justícia, no té miraments pel prestigi dels homes, no es deixa influenciar per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa el sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consol·len fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervengui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

Salm Responsorial 33

R: Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

4, 6-8.16-18

Estimat, en quant a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada damunt l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la correguda em mantenc feel. I ara ja tenc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meua primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabàs de proclamar l'anunci de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la boca del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

18, 9-14

En aquell temps Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justs, i tenien per no res a tots els altres: "Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'imposts. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: "Déu meu, vos don gràcies perquè no som com els altres homes: lladres, injusts, adúlter, ni som tampoc com aquest cobrador d'imposts. Dejun dos dies cada setmana i us don la desena part de tots els meus ingressos." Però el cobrador d'imposts, que s'havia quedat un tros enfora, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es pegava cops pel pit i deia: "Déu meu, sigueu-me propici, que som un pecador." Vos assegureu que aquest tornà perdonat a ca seva, i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit."

Lectura del libro del Eclesiástico

35, 12-14. 16-19a

El Señor es juez, y para él no cuenta el prestigio de las personas. Para él no hay acepción de personas en perjuicio del pobre, sino que escucha la oración del oprimido. No desdeña la súplica del huérfano, ni a la viuda cuando se desahoga en su lamento. Quien sirve de buena gana, es bien aceptado, y su plegaria sube hasta las nubes. La oración del humilde atraviesa las nubes, y no se detiene hasta que alcanza su destino. No desiste hasta que el Altísimo lo atiende, juzga a los justos y les hace justicia. El Señor no tardará.

Salmo responsorial 33

R: El afligido invocó al Señor, él lo escuchó.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo

4, 6-8. 16-18

Querido hermano: Yo estoy a punto de ser derramado en liberación y el momento de mi partida es inminente. He combatido el noble combate, he acabado la carrera, he conservado la fe. Por lo demás, me está reservada la corona de la justicia, que el Señor, juez justo, me dará en aquel día; y no sólo a mí, sino también a todos los que hayan aguardado con amor su manifestación. En mi primera defensa, nadie estuvo a mi lado, sino que todos me abandonaron. ¡No les sea tenido en cuenta! Mas el Señor estuvo a mi lado y me dio fuerzas para que, a través de mí, se proclamara plenamente el mensaje y lo oyeran todas las naciones. Y fui librado de la boca del león. El Señor me librará de toda obra mala y me salvará llevándome a su reino celestial. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

18, 9-14

En aquel tiempo, Jesús dijo esta parábola a algunos que se confiaban en sí mismos por considerarse justos y despreciaban a los demás: «Dos hombres subieron al templo a orar. Uno era fariseo; el otro, un publicano. El fariseo, erguido, oraba así en su interior: "¡Oh Dios!, te doy gracias, porque no soy como los demás hombres: ladrones, injustos, adúlteros; ni tampoco como ese publicano. Ayuno dos veces por semana y pago el diezmo de todo lo que tengo". El publicano, en cambio, quedándose atrás, no se atrevía ni a levantar los ojos al cielo, sino que se golpeaba el pecho diciendo: "¡Oh Dios!, ten compasión de este pecador". -Os digo que este bajó a su casa justificado, y aquél no. Porque todo el que se enaltece será humillado, y el que se humilla será enaltecido».

el comentari

Déu mira el cor

Ni el publicà de la paràbola té res a veure amb aquells que es seuen als darrers bancs en una església mig buida, ni el fariseu té res a veure amb els qui seuen als primers bancs. Probablement, existeix un malentès en l'esperit de molts sobre l'aspecte exterior dels dos homes de la paràbola!

El publicà, enriquit pels impostos, més o manco cobrats honestament, devia ser ben ric i ben vestit, mentre que el fariseu emmagrit per les penitències devia fer mala cara! Si Déu hagués mirat l'aparença exterior, hauria justificat el fariseu amb els seus signes exteriors de pobresa i d'ascetisme, i refusat l'opulent publicà i les seves injustícies.

Déu mira el cor. El fariseu s'esgargamella cridant la seva fidelitat. És tant ple de si mateix que és incapaç d'acollir el do de Déu. El cobrador d'impostos, no es fa massa il·lusions. Quasi li fa vergonya ser allà. Ell implora. Es posa en mans de Déu. En aquest esqueixament en el seu cor de pobre, Déu hi pot vessar torrentades de misericòrdia. No ens solem presentar davant Déu amb les nostres aparències i les nostres certes de justícia, judicant els altres? Quin lloc hi ha per al perdó de Déu?

La pregària del fariseu convençut de ser just no ha estat res més que un voler autojustificar-se. S'ha pensat alabar Déu amb una eloqüent acció de gràcies, però realment no feia més que alabar-se a si mateix. No parla a Déu, es parla a si mateix!

El cobrador d'impostos, ha estat "fet just" per do de Déu. Ha estat alçat! El text sembla suggerir que açò hagi succeït en el concret de la vida ajustada a la seva pregària, que la gràcia de la justícia ha trobat la seva plena realització.

Nosaltres som salvats gratuïtament. La salvació no es compra gràcies a una negociació com fa el fariseu. Açò canvia del tot la nostra relació amb Déu.

Les nostres relacions amb els altres també en són modificades. En tost de comparar-nos amb ells, hi reconeixem tant en ells com en nosaltres els signes de la paciència i de la tendresa de Déu.

Avui hem vingut a l'església per pregar. Que puguem anar a ca nostra perdonats!

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
2ª Setmana

DI. 27: Fèria: Rm 8, 12-17 / Sl 67 / Lc 13, 10-17.

Dm. 28: Sants Simó i Judes, apòstols (F): Ef 2, 19-22 / Sl 18 / Lc 6, 12-19.

Dc. 29: Fèria: Rm 8, 26-30 / Sl 12 / Lc 13, 22-30.

Dj. 30: Fèria: Rm 8, 31b-39 / Sl 108 / Lc 13, 31-35.

Dv. 31: Fèria: Rm 9, 1-5 / Sl 147 / Lc 14, 1-6.

Ds. 1: Tots Sants (S): Ap 7, 2-4. 9-14 / 23 / 1Jn 3, 1-3 / Mt 5, 1-12a.

Dg. 2: Fideles Difunts: les lectures es poden escol·lir del ritual d'exèquies, del leccionari del santoral o del leccionari per a misses diverses.

Caminamos juntos

El corazón de la sinodalidad (I)

El texto de Jn 20, 1-2 precede el texto de la primera parte del documento: *El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba.*

En el texto original del documento hay ocho ideas claves. Comentaré las dos primeras:

La Iglesia somos un pueblo que camina

Toni Barber

unido con una misión. Ser parte de la Iglesia no es solo estar bautizados, sino formar parte viva de una comunidad enraizada en el Amor de Dios. Desde el momento de nuestro Bautismo en el nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo, somos Pueblo de Dios, un Pueblo que no es una suma de personas aisladas, sino una comunidad cohesionada por la fe, la esperanza y el amor, que encuentra su fuerza y alimento en la Eucaristía, memorial de Jesús que nos convoca a todos los creyentes en una misma mesa.

Y nuestra misión es: caminar juntos (eso significa "sinodalidad") y anunciar el Evangelio, no desde el poder o el privilegio, sino desde la cercanía a quienes más lo necesitan. Estamos llamados a ser pobres con los pobres y a ponernos de su lado, pues son los protagonistas del mensaje de Jesús.

Somos una comunidad viva, nacida del amor trinitario, que camina unida, con la misión de llevar esperanza, especialmente a los más necesitados, ya que vivir la fe es caminar con otros, con humildad y compromiso.

María Victoria Aymerich Martínez

l'entrevista a:

JORDI FONT PLANA

Mn. Jordi Font és doctor en Teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya. Col·laborador en aquest nou curs al full dominical, amb la secció "Què celebrem?" sobre la importància de la litúrgia.

Mn. Jordi: Anar a missa o participar-hi. El fet de participar-hi ja ho podem considerar com una ocasió de formació?

-No anem a missa, no sentim missa, sinó que "celebrem" la missa. I això per la nostra condició de batejats, pel que diem el "sacerdoci comú": tots som "concelebrants". I, per això, ens cal una formació integral, profunda i intensa. No és només una formació intel·lectual, saber coses (encara que també ho és). És la formació "per la Litúrgia", com escriu el Papa Francesc en la Carta *Desiderio desideravi* per a la formació litúrgica. És sobretot una formació "des de la litúrgia", que ens permet "prendre forma" com a cristians. L'Esperit Sant ens va formant en cada Eucaristia. Però això, demana docilitat. Deixar-nos fer per l'Esperit Sant a través dels Sagraments, sobretot per l'Eucaristia, com estructura cristiana, que és el que el Papa Francesc subratlla en *Desiderio desideravi*.

Vostè en la seva secció recomana la carta del Papa Francesc "Desiderio desideravi". El mateix full dominical no creu que és una bona eina de formació?

-És una carta dirigida a tots: bisbes, preveres, diaques, religiosos, laics i laiques. Us convido a llegir-la i estudiar-la. I, com demana el Papa, cal una formació també "per a la litúrgia". El Full Dominical és una eina que prepara "per a una celebració activa i conscient" de l'Eucaristia dominical. Per exemple, amb el comentari a les lectures de la Paraula de Déu. Això també ens forma, ens predisposa a escoltar les lectures de cada diumenge d'una altra manera. Com també el proposar el calendari amb les lectures de cada dia de la setmana com a eina per a la pregària diària.

Amb quin objectiu oferirà els seus escrits al Full Dominical?

-L'objectiu bàsic és "formar" el nostre Poble de Déu, tal com es demana en la carta citada del Papa Francesc. Per suposat que necessitem més eines per formar-nos per a la litúrgia. Però el Full que arriba a molta gent, amb aquests articles de manera senzilla, pot ser una eina concreta per a respondre aquest objectiu del Papa. Per exemple, intentem repassar alguns elements de l'Eucaristia i de l'Any Litúrgic. Cada petit article pot ajudar a una participació més activa, conscient i fructuosa, tal com demana el Concili Vaticà II.

Toni Olives Camps

plomes del periodisme catòlic 64

Miquel Anglada Gelabert

Nat a Ciutadella (2-2-1933), fill d'Antoni, sabater de banqueta, i Fina, vingué a la vida en el si d'una família que ell mateix havia descrit com la d'aquells pobres feliços de l'Evangelí.

A partir dels 13 anys, resseguí els estudis en el Seminari, per acabar-los a Roma, on va obtenir la llicenciatura en Teologia i Filosofia a la Universitat Gregoriana. També en aquella capital de l'orbe catòlic hi va ser ordenat de prevere (1958), conferit el ministeri pel cardenal Samoré.

Nomenat prefecte del Seminari de Menorca, també hi va actuar amb funcions docents, fins arribar a rector. Són diverses les encomanes parroquials i pastorals que va desenvolupar: el rectorat des Migjorn Gran, diverses secretaries, professor d'institut, consiliari, canonge, rector de la Catedral, vicari general i moderador de la Cúria i d'altres.

En periodisme, la seva ploma rajà centenars de pàgines, particularment freqüents a les revistes locals com ara *Sa Revista/Ponent*, o *Cap de Ponent*, on va fer popular la secció "Cel Obert". Però les primeres passes les havia fet com a

director de *Seminario de Menorca*. El 15 de juny de 1973 prengué el relleu a Joan Febrer al capdavant de la pàgina religiosa del diari *Menorca*; i el setembre encara fou designat vocal del secretariat diocesà del *Full Dominical* quan s'elaborava a Barcelona per a ambdues diòcesis. També fou col·laborador constant de l'emissora COPE i *El Iris*. Finalment, recordem la popular sèrie d'articles que anomenà "Pessics" (1986-2003) per al *Full* editat a l'illa. Traspassà hospitalitzat el 25 de gener de 2003. Pòstumament, rebé la Medalla d'Or de Ciutadella (2004).

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Tiempo para Dios

El jueves 30 de octubre, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, el Carmelo Misionero Seglar ofrece compartir un rato de oración y silencio ante el Señor.

Trobada dels responsables d'economia

Divendres 31 d'octubre, trobada dels consells parroquials d'economia i administradors dels béns eclesiàstics, a les 16.30 h, a les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Pregària contemplativa

Dissabte 1 de novembre, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

Horaris de misses Tots Sants i Commemoració dels Fideles Difunts als cementeris i esglésies

MAÓ:
Ermita de la Mare de Déu de Gràcia:

Dies 1 i 2, missa a les 8.30 h.

FERRERIES:

Dia 2, missa al Cementiri a les 10 h (si el temps ho permet, si no a la parròquia de Sant Bartomeu).

CIUTADELLA:

-Església del Cementeri Vell:

Dies 1 i 2 pregària del Rosari a les 15.30 h i missa a les 16 h.

-Església del Cementeri Nou:

Dies 1 i 2 missa a les 16 h.

ES CASTELL:

Dia 1, missa al Cementiri a les 16 h.

SANT LLUÍS:

Dia 1, missa al Cementiri a les 16.30 h.

SANT CLIMENT

Dia 1, pregària al Cementiri a les 16.30 h.

ALAIOR:

Dia 1, celebració de la Paraula al Cementiri a les 17 h.

Dia 2 missa a les 8 h i a les 10.30 h a la parròquia.

ES MERCADAL:

Dia 2, missa a les 9.30 h a la parròquia.

FORNELLS:

Dia 2, missa a les 11 h a la parròquia.

ES MIGJORN GRAN:

Dia 2, missa a les 10.30 h a la parròquia. I, a les 12 h, pregària al Cementiri.

Notícies nostres

La paraula de Déu

Dia 10 d'octubre va tenir lloc al Seminari Diocesà, a Ciutadella, la primera xerrada de teologia d'aquest curs. Com en altres ocasions, es va comptar amb la presència del prevere mallorquí Teodor Suau, que va oferir una ponència sobre "El Regne de Déu". Va explicar que Jesús ens aporta una nova forma d'entendre i interpretar a Déu: "El Regne de Déu no és un territori sinó una categoria política a través de la qual s'expressa Jesucrist quan ens vol mostrar quin món és el que està més d'acord amb Déu i com seria el món si la darrera pregunta que ens feim tots fos Déu".

El prevere també va manifestar que el misteri del Regne de Déu funciona amb realisme, gratuïtat i paciència, i que és en la vida de cada dia on hi ha les llavors del Regne de Déu: "El que em passa i el que passa és la Paraula que Déu vol que jo re-

Bisbat de Menorca

flexioni, mediti i contempli per descobrir la seva petjada en el món."

Podeu veure la conferència completa al canal de YouTube del Bisbat de Menorca:

Els nous tresors del Museu Diocesà

Com es va publicar al Diari Menorca dia 13 d'octubre, el Museu Diocesà de Menorca ha incorporat noves peces gràcies als fons que va donar al centre cultural Fernando Escalante Díaz. Es tracta concretament d'una col·lecció d'equinoïdeus (eriçons de mar), on s'ha

Josep Bagur Gomila-Diari Menorca

cercat ubicació en dues vitrines. Amb motiu de la visita de familiars d'Escalante, recentment es va oferir, com a presentació dels nous fons, una visita guiada a càrrec del paleontòleg menorquí que s'ha encarregat de la catalogació, Josep Quintana Cardona.

Fernando Escalante es va mudar a Menorca a començaments de la dècada dels 90 per treballar a Ciutadella com a funcionari de Correus. Des del principi, tal com s'explica al panell que li dediquen al Museu Diocesà, va centrar el seu interès per la història natural de l'Illa, en la paleontologia i la geologia, que va ampliar, posteriorment, cap a altres àmbits com la ictiologia. El Museu Diocesà de Menorca acull una àmplia varietat de col·leccions que abasten diferents disciplines i èpoques, i entre totes elles el Gabinet de Ciències Naturals sempre ha brillat de manera especial dins del conjunt.

Els catequistes, transmissors d'Esperança

Dia 12 d'octubre, festa de la Mare de Déu del Pilar, es va celebrar a Menorca el Jubileu dels Catequistes. Es va comptar amb la participació de Mons. Salvador Giménez, bisbe emèrit de Lleida, i que va ser bisbe de Menorca entre els anys 2009 i 2015. Al Seminari Diocesà, va oferir una jornada de formació als catequistes de Menorca, als quals va recordar que "som peregrins d'esperança i que hem de transmetre el més important que tenim: l'Evangeli".

A més, el bisbe Salvador va comentar tres aspectes fonamentals en la missió del catequista: la formació, l'espiritualitat i el testimoni. També va fer una reflexió sobre les innovacions tecnològiques, fent una referència especial a la intel·ligència artificial, una eina que no podem rebutjar, però hem de conèixer els seus riscos i tenir present que mai eliminarà el paper de l'ésser humà.

Després, els catequistes van peregrinar fins a la Catedral, a on es va celebrar una Eucaristia presidida pel bisbe Gerard, i l'enviament dels catequistes

Bisbat de Menorca